

ribus, tenent sufficere attritionem, quin sit caritate formata, idque expressè docuit *D. Th. 3. p. qu. 79. art. 3. ad 2.* ubi docet quòd « non inconvenienter (homo) accedit ad Baptismum, qui » habet conscientiam peccati mortalis. » Utique, si requireretur contritio, iste non posset accedere cum conscientia peccati mortalis, ipse enim S. Doctor docuit alibi (*supplem. quæst. 3. art. 3.*) quòd, « quantumcumque parvus sit dolor, dummodo ad contritionem sufficiat, omnem culpam delet. » Ergo si accederet cum quacumque parva contritione, profectò sine peccato accederet. Sed clariùs id expressit in *4. D. 6. qu. 1. a. 3. ad 5.* ubi dicit: « Ad hoc, ut homo se præparet ad gratiam in Baptismo percipiendam, præexigitur fides, sed non caritas, quia sufficit attritio præcedens, etsi non sit contritio. » Nescio hîc quid respondere possint Adversarii, si dicere vellent S. Thomam aliam quàm nostram tenuisse sententiam. An verò in suscipiente Baptismum requiratur aliqualis caritas inchoata? vide dicenda de *pœnit. n. 437.*

DUBIUM V.

DE CÆREMONIIS BAPTISMI.

ARTICULUS I.

Quæ servanda circa cæremonias baptizandi.

140. Quæ servanda quoad cæremonias in Baptismo? — 141. An sit mortale baptizare sine unctione chrismatis, et aqua consecrata? — 142. An sit illicitum baptizare extra Ecclesiam? Et quando permittatur? — 143. An omittenda cæremonia in Baptismo privato? et an Patrinus? — 144. An collato Baptismo privato, cæremonia sint supplenda? Quid si Baptismus fuerit invalidus? — 145. Quid notandum circa nomen in Baptismo imponendum, et librum Baptismatum?

140. — « RESP. Cæremonia Baptismi petendæ sunt ex Agendis cujusque Ecclesiae. Universim tamen circa eas servanda sequentia. I. Baptismum extra necessitatem absque peccato non posse conferri, nisi in aqua consecrata. Quæ cum deest, habetur formula brevis in quibusdam Agendis ex tempore aliam consecrandi, pro casu necessitatis. Quòd si etiam hac formula careas, adhiberi potest aqua communis benedicta. II. Baptismum solemnem non conferendum, nisi in templo, et in loco ad id deputato, nisi filiis Regum et Principum, quibus adde filios catholicorum in locis hæreticis: interim quoad hoc in magnatibus et nobilibus connivetur in multis locis. *Laym. c. 8. n. 8.* » (*Vide dicta n. 118. Not. III.*) * III. Infantes ex consuetudine deferendos ad Baptismum circa diem octavum, nisi priùs sit necesse, vel nisi sit gravis causa dilationis, v. g. quia patrinus sunt expectandi, in qua tamen non licet communiter extra ne-

cessitatem privatim baptizare, et postea adhibere solemnitates, » sed præstat expectare aliquandiu. *Laym. c. 6. n. 8.* » (*Vide dicta num. 118. Not. II.*) * »

141. — Mortale est negligere cæremonias Baptismi aut aliquam ex eis notabilem, ut omnes communiter cum *Holz. p. 33. n. 164. Croix l. 6. p. 1. n. 339.* Hinc notandum I. Seclusa necessitate, est mortale baptizare sine unctione Chrismatis, ut *Elbel p. 44. n. 80. Holz. ac Croix ib. cum Gob. etc.* Ita pariter est mortale baptizare in aqua non consecrata, vel in Chrismate alterius anni, ut docent communiter *Nav. c. 22. n. 74. Sa v. Baptismus n. 15. Vioa q. 1. art. 7. n. 1. et Bon. punct. 7. n. 20. cum Con. et Nunno, ex cap. Si quis de alio. D. 4. ubi damnatur de mortali: « Si quis de alio chrismate quàm de illo (scilicet novo) » baptizare, nisi præoccupante morte, tentaverit: » Idque confirmat Rituale Rom. (*de Sacram. Bapt.*) dicens: « Veteribus » oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur; ac si deficere videantur, et Chrisma, aut oleum benedictum haberi non » possit, aliud oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in » minori quantitate. » Quid, si annus sit completus, et Pastor non accepit novum Oleum? Apud *Croix l. 6. p. 1. num. 342. Marchantius* suadet, ut baptizet, præmissis aliis, et postea suppleat unctiones. *Gobatus* verò dicit Baptismum posse differri, nisi adsit mortis periculum; imò addit, quòd si in aliqua Diœcesi adsit usus, poterit Pastor veteribus oleis uti. *Sporer* autem in *Supplem. de Bapt. n. 95.* censet infantes posse semper baptizari in veteri chrismate, quia ipsi jugiter sunt in periculo mortis; dicit enim *Catech. Rom. (p. 2. n. 34.)* pueris non esse differendum Baptismum, cum « præsertim propter ætatis imbecillitatem infinita pene vitæ pericula illis impendeant. » Ego sentio distinguendum: si oleum novum expectandum esset per notabile tempus, putà per decem vel undecim dies (juxta dicta *n. 118. Not. 2.*) tunc licitè poterit conferri baptismus sine unctionibus, et postea unctiones suppleri; quia talis dilatio sat justa est causa, ut possit Baptismus sine illis ministrari. Secus, si oleum intra prædictos dies facilè haberi possit: tunc enim puto non posse sine necessitate, vel saltem sine causa gravi Baptismum separari ab unctionibus, quæ ex gravi quidem præcepto concomitanter cum Baptismo debent adhiberi, nisi fortè priùs jam adhibitæ sint, ut plures opinantur. Vide dicta *num. 144. v. Sed hæc.**

142. — Notandum II. Mortale etiam est sine necessitate baptizare extra Ecclesiam; ut *Suar. D. 31. sect. 2. Pal. p. 12. num. 16. et Croix num. 334. cum Gob.* Excipe tamen 1. Si dubium adsit de morte infantis, putà, si infans nascatur sine fletu si mulier difficulter sit enixa, si infans prosiliat ante 7 mensem, tunc enim baptizare licet domi privatim, ut ait *Croix n. 335. cum Gob. et Quintan.* qui idem dicunt, si proles prodeat in 8 mense. Excipe 2. Si infans nequit in Ecclesiam deferri sine periculo infamiae parentum, aut alius gravis damni; quo casu putat *Croix n. 336. cum Gob. et Jordan.* posse domi Baptismum sole-

niter conferri. Excipe 3. Si infans sit filius Regis, aut Principis. Sed de hoc vide dicta n. 118. Not. III.

143. — « 4. Baptizanti non licet adhibere cæremonias aliquas, » omissis aliis; quia vel fiet in Baptismo solemnī, quod prohibet » *Trid. sess. 6. cap. 3.* vel privato; sed in hoc prohibet *Clementina unica* illas adhibere, nisi sit filius Regis, aut Principis. * (*Ut mox supra dictum est.*) * De patrino tamen usus » habet, ut et tunc adhiberi possit, etsi non sit necesse. Et » multi putant, adhibitum non contrahere cognationem spiritua- » tualem, nec verè patrimum effici, ut *Sanch. Rodriq.* contra » *Laym. et Suar.* quorum tamen sententia videtur probabilior.

144. — « 5. Cùm in necessitate, vel aliam ob causam (nam ob » gravem causam, v. g. justum timorem infamiae, aliquando » licitè fit) Baptismus sine cæremoniis est collatus, ea cessante, » illæ solemniter in templis sunt supplendæ, * (*Ut S. Th. 3. » p. q. 71. art. 3. ad 3. cum Salm. c. 6. n. 18. et communi, » ex c. 1. de Sacr. non iter. Et hæ cæremoniæ sunt supplendæ » sub mortali, ut Croix lib. 6. p. 1. n. 340. cum Aovers. et » Pign.*) * Quod tamen non est moris in hæreticis conversis, ne » plebs putet, nos eorum Baptismum improbare. *Laym. c. 8. » n. 10.* Imò in aliis omittere, secluso contemptu, esse tantùm » veniale docet *Posseo. de Offic. Cur. c. 6. n. 33.* qui autem » tenet more patrini infantem, dum cæremoniæ supplentur, » non contrahere cum eo cognationem spirituaalem, *Dian. p. 3. » t. 4. R. 260. ex Pontio* dicit esse probabile.

« Si Baptismus collatus deprehendatur fuisse invalidus, non » ideo repetendæ sunt cæremoniæ. »

Sed hæc quæstio est, alii ut *Palau punct. 12. n. 24. et Salm. c. 7. n. 21. cum S. Anton. et Reg.* dicunt repetendas esse cæremonias, secluso scandalo, vel infamia baptizantis, vel baptizati. Ratio, quia cæremoniæ sunt accessorie ad Baptismum, cùm pertineant ad ejus ornatum; unde semper ac Baptismus confertur, debent illum concomitare. Alii verò communiùs cum *Busemb. ut Suar. D. 31. sect. 6. v. Septimo. Bon. punct. 7. n. 32. Holzm. n. 267. cum Aoversa, item Coninc. ap. Pal. n. 23,* ac probabile putat *Croix n. 341,* negant esse repetendas, tum quia in *cap. 1. de Sacr. iterand.* dicitur in Sacramentis characterem imprimētibus « nihil esse iterandum, sed cautè supplendum » id quod incautè fuerit omissum. « Unde, cùm in Baptismo invalido jam fuerint adhibitæ cæremoniæ, non est obligatio eas iterandi, tum quia ad debitum cultum Sacramenti servandum sufficit ut cæremoniæ vel subsequantur, ut habetur in Rituali Romano, vel antecedant Sacramentum. Quapropter cæremoniæ tam antecedentes, quàm subsequentes Baptismum moraliter cum ipso conjunguntur. Utraque sententia videtur probabilis, sed prima ut tutor consulenda.

145. — Circa nomen, quod in Baptismo imponitur, I. notat *Croix lib. 6. p. 1. num. 329.* non peccare, qui nomen Sancti non imponit; qua imponere Sancti nomen non est præceptum, sed

tantùm monitum S. Pii V. et Pauli V. Idem dicit *Croix* contra *Vasq.* si imponatur nomen Veteris Testamenti, v. g. Adami, Tobiae, etc. Hoc autem in nostris partibus passim usitatur. Advertit tamen *Croix* cum *Catech. Rom. c. 14. n. 3.* non facile acquiescendum volenti imponere nomen Ethnicum. Notat II. *Croix n. 330.* quòd, si dubitetur, an infans sit vir, aut mulier, et urgeat periculum mortis, potest baptizari, sine nomine. In Rit. Rom. de Sacr. Oleis etc. de hoc ita habetur: « Curet (Parochus) ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium Deorum, » vel impiorum Ethnicorum hominum imponantur, sed potius, » quatenus fieri potest Sanctorum, etc. » Notat III. *Croix num. 331. cum Abb. Bon. et Dic. contra Sotum et Sa,* nomen in Baptismo impositum licitè posse privata auctoritate mutari, cùm hoc nullo jure prohibeatur: procul dubio autem mutari potest in Confirmatione.

Circa autem librum Baptizatorum, notandum, hunc fidem facere in quovis Tribunali, ut advertit *Croix l. c. p. 1. n. 345.* Parochus autem diligenter tenetur in libro adnotare diem et horam nativitatis, Parentes et Patrinos. Item si Baptismus sit collatus sub conditione, vel sine cæremoniis; item ubi infans repertus sit expositus. Ita in Rituali Rom. in *fin. tit. Formulæ scribendi, etc.*

ARTICULUS II.

Qui patrini, et quod eorum officium.

146. Ad quid teneantur patrini? Et quæ requirantur, ut quis validè sit patrinus? — 147. Quando patrinus teneatur instruere susceptum? Et an possit omitti patrinus in Baptismo privato? — 148. Qualis actus requiratur in patrinis, ut contrahant cognationem? — 149. An cognationem contrahat suscipiens, vel baptismans in Baptismo privato? — 150. An parentes suscipientes, vel baptizantes filios contrahant impedimentum petendi debitum? — 151. An contrahat cognationem suscipiens infantem in Baptismo collato sub conditione? — 152. An qui ex errore suscipit unum pro alio? — 153. Quis contrahat cognationem, si quis suscipiat nomine alterius? — 154. An patrini ad contrahendam cognationem debeant esse designati? — 155. An possint esse patrini ejusdem duo mares, vel duæ feminae? Dub. 1. An patrinus masculi debeat esse masculus, etc. Dub. 2. An peccent designantes duos mares, vel duas feminas? — 156. Quid requiratur, ut quis licitè sit patrinus? Repelluntur ab hoc officio 1. Religiosi. 2. Conjuges et parentes. 3. Infames. 4. Apostatæ et Hæretici. An autem Catholici possint suscipere infantes Hæreticorum Hæretico baptizante? 5. Plures quàm duo. — 157. An duo conjuges possint esse patrini alienæ prolis? — 158. Vide quæ habentur ap. *Busemb.* — 159. Quando graviter peccet Parochus circa hanc materiam? — 160. Quæ debeat monere Parochus post datum Baptismum? Et signanter ne Matres decumbant cum infantibus.

146. — « RESP. I. Patrini sunt quasi patres spirituales, qui » baptizatum de fonte suscipiunt in suam curam. Unde eorum » officium est baptizatum de rebus fidei instruere, Orationem » Dominicam et Symbolum docere, ad quod obligantur, si id » ab aliis non fiat. *Laym. l. 5. t. 2. c. 9.* * (*Vide n. seq.*) *
 « Resp. 2. Ut quis validè sit patrinus, non certa ætas, * (*Ut » Salm. de Bapt. c. 7. num. 29. cum Sanch. Laym. Nao. etc. con- » tra Abbat. qui requirit ætatem 18 annorum. Croix autem l. 6 » p. 1. n. 356. requirit saltem septennium.*) * sed requiritur I. » Usus rationis. II. Ut ipse sit baptizatus (quia non potest esse » pater, qui ipse nondum sit natus): et quidem, ut ejus Baptis- » mus fuerit validus, quia accessorium sequitur principale.
 » III. Ut à parentibus, vel Parocho ad hoc designatus sit: ad » quod videtur sufficere, si etiam ultro se ingerens sit ad- » missus, designatos autem ritè à parentibus Parochus non va- » lidè mutat. * (*Sed Tamb. §. 2. n. 12. dicit quòd Parochus valide » mutaret, et adhæret Croix num. 362. quia ex Trid. sufficit de- » signatio parentum vel Parochi; Parochus autem mutans patri- » num graviter peccaret, ut ait Beda ap. Croix ibid.*) * *Dian. » p. 9. t. 7. R. 50. IV. Ut in ipso Baptismo (quia non sufficit, » ut in solis cæremoniis) per se, vel procuratorem tangat, teneat, » aut de manu baptizantis suscipiat. * (*Illud suscipere, intelli- » gendum esse dicunt Salm. n. 31. si Baptismus sit per immersionem: sed Croix n. 363. dicit cum Avers et comm. sufficere ad » contrahendam cognationem, quòd patrinus suscipiat baptizatum » à manu baptizantis, etiamsi Baptismus sit per infusionem.*) *
 » V. Ut id non materialiter tantùm, sed animo susceptoris, sive » cum intentione id munus gerendi faciat. *Laym. c. 9. num. 2. » * (*Ita etiam Tamb. et Avers. apud Croix n. 363. Quòd si quis sus- » cipiat filium unius, putans esse filium alterius, dicunt Sanch » Tamb. Gob. et Croix n. 363. eum cognationem non contrahere » Sed vide infra n. 152.*) * »**

147. — Hic prænotandum, ut certum I. id quod docet *D. Tho- » mas* circa obligationem patrini; nam *3. p. q. 67. art. 8.* sic ait: » « Ille, qui suscipit aliquem de sacro fonte, assumit sibi officium » Pædagogum; et ideo obligatur ad habendam curam de ipso. » Id est, ut dicunt *Holz. tom. 2. pag. 32. n. 158. Tourn. tom. 4. » pag. 341. q. 2. Salm. de Bapt. cap. 7. n. 26* et alii passim, tene- » tur instruere baptizatum circa fidem et mores. Attamen hæc » obligatio tunc tantùm urget, « si necessitas immineret, sicut eo » tempore et loco, in quo baptizati inter infideles nutriuntur, » ut dicit idem *D. Thomas l. c.* addens: « Sed ubi nutriuntur inter » Catholicos Christianos, satis possunt ab hac cura excusari, » præsumendo quòd à suis parentibus diligenter instruantur; » si tamen quocumque modo sentirent contrarium, tenerentur » secundùm suum modum salutis spiritualium filiorum curam » impendere. » Et idem dicunt communiter *Salm. n. 26. cum » Suar. Laym. Pal. Con. Val. etc.* Prænotandum II. Quòd in » Baptismo privato nulla culpa est, si patrinus omittatur, ut alunt

Tourn. p. 340. Holz. pag. 32. n. 153. et Salm. cap. 7. n. 24. cum » Soto, Suar. Sanch. et aliis communiter. Dicunt tamen Sanch. de » Matr. l. 9. D. 26. n. 3. et Laym. l. 5. tract. 2. c. 9. cum Suar. Conc. » etc. quòd licèt non necessariò sit adhibendus patrinus in Baptismo » privato, tamen bene adhiberi potest, et præstantiùs adhibetur.

148. — Sed quæritur I. Qualis actus requiratur in patrinis » ut contrahant cognationem? Textus qui hæc cognationem sta- » tuunt (relati à *Sanch. de Matr. lib. 7. D. 56. n. 1.*), his utun- » tur vocabulis, *suscipit, tenet, accipit, levat, tangit.* Unde DD. » conveniunt apud *Sanch. l. c. et n. 2 et 3.* requiri ad contrahen- » dam cognationem, ut patrinus vel teneat aut tangat infantem » dum baptizatur; vel statim levet aut suscipiat de sacro fonte, vel » de manibus baptizantis. An autem requiratur tactus physicus ad » contrahendam cognationem? Loquendo de infantibus, commu- » niter affirmant DD. apud *Sanch. n. 4.* Loquendo verò de adultis » negant *ibid. Sotus, Lopez, et Sa,* qui dicunt sufficere tactum » moralem, sive assistentiam, quia cum adulti possunt ex se sus- » tentare, sufficit assistentia qua denotent patrini se suscipere » eos in suam curam, cæremonia tentionis non adhibita. Sed com- » munissimè et meritò huic contradicunt *Palaus. p. 11. §. 2. n. 3. » Salm. de Bapt. c. 7. n. 31. Bonac. q. 3. p. 5. §. 2. n. 14. cum » Carden. Reg. Fill. etc. ac Sanch. l. c. cum Manuel. et Henr.* qui » de hoc affert Declarationem Cardinalium. Ratio, tum quia talis » tentio expressè requiritur à sacris Canonibus, tum quia (ut dicit » *D. Thom. 3. p. q. 72. art. 10.*) hæc cæremonia non est jam in- » ducta ad supplendam imbecillitatem corporis, sed ad significan- » dam imbecillitatem animæ, unde *S. Doctor ibid. ad 1. ait:* » « Licèt ille qui confirmatur (idem dicendum de baptizato) sit » adultus corporaliter, nondum tamen est adultus spiritualiter. »

149. — Quæ. II. An baptizans, et patrinus adhibitus in Bap- » tismo privato, contrahant cognationem spirituales. Nulli dubium » quin baptizans contrahat, ut communiter dicant *Pal. p. 11. §. 2. » n. 13. Tourn. p. 146. coll. 4. Viva de Matr. q. 5. ar. 6. n. 4. » et alii.* Dubium est, an contrahat patrinus? *Prima* sententia » affirmat, et hæc tenent *Suar. 3. p. q. 67. art. 8. in fin. Laym. » rap. 9. n. 5. cum Arm. et Nav. ac Viva l. c. cum Sa et Con.* » Ratio, quia patrinus non propter solam solemnitatem in Bap- » tismo adhibetur, sed etiam propter obligationem instruendi Bap- » tizatum. Et quamvis Ecclesia in *Trid. sess. 24. cap. 2. de Ref.* » non præceperit adhiberi patrinum in Baptismo privato, illum » tamen non prohibuit, nec (ut ait *Suarez*) juri antiquo dero- » gavit. *Secunda* verò sententia communior et probabilior negat, » eamque tenent *Palaus l. c. n. 12. cum communi ut asserit, Sanch. » de Matr. l. 7. D. 62. n. 14. Bon. eod. tit. qu. 3. p. 5. §. 2. n. 11. » Holz. p. 382. n. 544. Sporer p. 4. n. 89. Tournely tom. 2. p. 144. » cum Soto. et Salm. de Matr. c. 12. n. 32. cum Hurt. Rodrig. » Dic. Corneio et Diana.* Probatum ex *Trident. dict. cap. 2.* ubi » sic statuitur: « Unus tantùm, sive vir, sive mulier, juxta sacro- » rum Canonum instituta, vel ad summum unus et una baptiza-

» tum de Baptismo suscipiant; inter quos ac baptizatum ipsum,
 » et illius patrem, et matrem, necnon inter baptizantem et bap-
 » tizatum baptizatique patrem et matrem tantum spiritualis
 » cognatio contrahatur. Parochus antequam ad Baptismum con-
 » ferendum accedat, diligenter ab iis ad quos spectabit sciscitetur
 » quem vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant,
 » et eum vel eos tantum ad illum suscipiendum admittat, et in
 » libro eorum nomina describat, doceatque eos quam cognatio-
 » nem contraxerint. » Ex quibus verbis AA. præfati rectè con-
 » cludunt, impedimentum ex Concilio contrahi solum à suscipien-
 » tibus de sacro fonte, qui solus institutus est ad conferendum
 » Baptismum solemne, non autem privatam. Nec obstat dicere
 » cum Suarez, quòd Tridentinum hinc non derogavit juri antiquo,
 » quo (ut asserit) omnes suscipientes cognationem contrahant.
 » Nam primò non ostendit Suarez, ut opus erat, quòd jure antiquitas
 » in baptismo privato contrahebatur cognatio; deinde, etiamsi hoc
 » primitus statutum fuisset, Tridentinum tamen ad evitanda in-
 » commoda, derogavit omnibus aliis prohibitionibus ineundi Ma-
 » trimonia, præter illas quas hinc statuit dicens: « Docet experientia,
 » propter multitudinem prohibitionum multoties in casibus pro-
 » hibitis ignoranter contrahi matrimonia, in quibus vel non sine
 » magno peccato perseveratur, vel ea non sine magno scandalo
 » dirimuntur. Volens itaque S. Synodus huic incommodo provi-
 » dere, et à cognationis spiritualis impedimento incipiens, statuit
 » ut unus tantum, sive vir, etc. » et prosequitur ut supra. Ergo
 » ad vitanda incommoda Concilium præscribere voluit, ut præfata
 » cognatio in posterum non contrahatur nisi à suscipientibus de
 » sacro fonte, id est, in Baptismo solemniter, ut diximus.

150. — Quær. III. An parentes baptizantes vel suscipientes
 » de Baptismo filios contrahant impedimentum petendi debitum?
 » Certum est 1. non contrahere, si baptizent in necessitate, ut
 » docent *D. Thom. suppl. q. 56. art. 1. Sanchez de Matr. lib. 9. D. 23. Salm. de Bapt. c. 2. n. 49.* et alii communiter ex *cap. Ad limina 7. Causa 30. q. 1.* ubi dicitur: *Inculpabile judicandum, quod necessitas intulit.* Certum est 2. graviter peccare parentes, qui ex industria, et sine necessitate filios baptizant, ut patet ex *c. De his 7. dict. q. 1. vide Vica. l. c.* Certum est 3. non contrahere cognationem, si parentes ex ignorantia baptizent, ut habetur in *c. Si vir 2. de Cognat. Spir.* ubi sic dicitur: « Si vir vel mulier
 » scienter vel ignoranter filium suum de sacro fonte susceperit...
 » quamvis generaliter sit institutum, ut debeant separari, qui-
 » dam tamen humanius sentientes aliter statuerant; ideoque nobis
 » videtur quòd sive ex ignorantia, sive ex malitia id fecerint,
 » non sunt ab invicem separandi, nec alter alteri debitum debet
 » subtrahere... quia si ex ignorantia (nota) id factum est, eos
 » ignorantia excusare videtur: si ex malitia, eis sua fraus non
 » debet patrocinari vel dolus. »

Quæstio igitur est, an parentes contrahant impedimentum,
 » si filium baptizent ex industria præter necessitatem? Prima sen-

tentia communior affirmat, et hanc tenent *D. Thom. Suppl. qu. 56. a. 1. Petrocor. t. 3. p. 217. Conc. t. 8. p. 159. n. 14. item S. Bonav. Palud. Rich. et alii plures cum Sanch. de Matr. l. 9. D. 26. n. 7.* Ratio, quia eadem lex, quæ decernit cognationem spiritualem contrahi inter baptizantem, et parentes baptizati, ipsa impedimentum inducit inter parentes suam prolem baptizantes. *Secunda* verò sententia satis probabilis negat, eamque tenent plures et graves DD. ut *Suar. 3. p. qu. 67. art. 8. Pontius de Matr. l. 10. c. 6. nu. 4. Vica eod. tit. qu. 7. art. 3. n. 7. Coninck D. 34. dub. 8. num. 69. Salm. de Matrim. c. 15. n. 25. cum Perez, Dic. etc.* Idem tenet *Glossa in cit. c. Si vir v. Debitum*, ubi dicit: « Non invenimus in hoc casu quòd non » exigat; ergo nec nos prohibemus. » Ratio est, quia revera nullo jure (ut ipse *Sanch.* fatetur, et ideo hanc sententiam probabilem, et tutam vocat) expressum invenitur, suppositam cognationem contrahi; et si aliqui antiqui textus adfuerint separationem inter tales conjuges injungentes, tamen omnes hi *Canones* (ut ait *Sanch.*) correcti fuerunt à *cit. c. Si vir*, ubi dicitur, quòd hujusmodi conjuges non sunt separandi, et additur, *nec alter alteri debitum debet subtrahere*; ex quibus verbis rectè inferunt *Salm.* nullum impedimentum contrahi ad debitum petendum; textus enim non dicit, quòd tantum nocens teneatur innocenti debitum non negare, sed utitur terminis correlativis, qui mutuam obligationem inducant. Si igitur utraque pars (ut bene arguit *Pontius n. 4. in fin.*) tenetur debitum reddere, ergo utraque potest petere; nam si nocens petere non posset, neque pars innocens posset reddere, quia ex una parte non teneretur reddere, cum nocens jam amisisset jus petendi; ex altera neque etiam posset reddere, si posset negare sine gravi incommodo, quia cooperaretur peccato alterius, juxta dicta *lib. 2. num. 47.* et ut dicemus in hoc casu *tract. de Matr. lib. 6. n. 945.* Nec verum est, quòd quidquid dirimit Matrimonium contrahendum, impedit etiam jam contractum; nulla enim pœna incurritur, ut compertum est apud omnes, nisi in jure sit expressa; in nostro autem casu hæc pœna non petendi debitum nullibi invenitur expressa, sicut alias habetur de incestuoso ex *c. 1. De eo qui cogn. consanguin.*

151. — Quær. IV. An suscipiens infantem in Baptismo collato sub conditione, contrahat cognationem? Resp. si de primo Baptismo adsit dubium duntaxat negativum, omnino affirmandum cum communi, quia nulla tunc urget ratio pro valore anterioris Baptismi, et præsumptio stat tantum pro valore secundi. Ita *Sanch. de Matr. lib. 7. D. 26. n. 6. Mazzotta t. 4. p. 45. Salm. de Matr. cap. 12. nu. 29. cum Bonac et Renzius de Bapt. cap. 5. qu. 4. cum Dicast et Diana.* Secus tamen dicitur *Sanch. n. 7. Renzius n. 4. cum Diana*, si dubium sit positivum. Et hoc est satis probabile juxta dicenda *de Matr. n. 905.* ubi dicemus cum communi DD. bene posse contrahi Matrimonium, quando post adhibitam diligentiam nullum impedimentum certò adesse probatur.

152. — Quær. V. An contrahat cognationem qui ex errore suscipit unum infantem pro alio? Negant *Contin. Tournel. t. 4. p. 146. et Sanch. de Matr. l. 7. d. 58. n. 7. cum Abbat. etc.* Quia in dict. cap. 2. de Cognat. Spir. dicitur conjux, quæ ignoranter levavit filium mariti, non arceri à petitione debiti. Affirmant verò *Pontius de Matr. l. 7. cap. 19. n. 19. et Pal. de Bapt. p. 11. §. 2. n. 5. cum aliis*; quia suscipiens videtur habere intentionem suscipiendi infantem, quicumque sit; textum autem allatum dicunt non probare conjugem non gessisse verum officium susceptoris, sed solum ex dispositione juris sublatum esse impedimentum petendi debitum, quod impedimentum non decebat quidem contrahi sine conjugis culpa; sed hanc rationem aiunt non procedere in nostro casu. Et hæc sententia mihi probabilior videtur; nisi (ut rectè excipit *Renzius c. 5. q. 15. cum Tamb. et Jgnuar.*) ille habeat expressam intentionem non tenendi alium, nisi quem intendit suscipere.

153. — Quæritur VI. Quisnam contrahat cognationem, si quis suscipit infantem nomine alterius? Tres adsunt sententiæ. Prima communior dicit contrahere solum principalem, et ita sentiunt *Sanch. de Matr. l. 7. d. 59. n. 12. Pontius l. c. Renzius c. 5. q. 26. Pal. l. c. num. 14. cum Coninc. Barb. et Hurt. Croix l. 6. v. 1. num. 364. cum Aversa, et Gob. Tournely tom. 4. p. 145. coll. 3. cum Nav. et Fagnano.* Secunda sententia dicit contrahere solum procuratorem, quia hic solus infantem suscipit; ita *Concina tom. 8. p. 190. n. 16. cum Soto, et Tolet. Tertia* sententia, quam tenent *Leand. et Diana cum Sa, Reg. ac Fill. apud Conc. l. c.* dicit neutrum contrahere, non principalem, quia non suscipit; non procuratorem, quia hic non intendit contrahere. His non obstantibus, prima sententia, quæ communior est, absolutè prior mihi videtur. Ratio, quia ex Trid. is contrahit cognationem, qui est à parentibus ad suscipiendum designatus. Nec obstat, quòd principalis de facto non suscipiat, quia juxta regulam juris, qui per alium facit per se facere videtur. Sicque decisum refert *Pontius à S. C.* quæ dicit in hoc casu: « Procurator non » contrahit cognationem spirituales sibi, sed mandanti. »

154. — Quær. VII. An patrini ad contrahendam cognationem debeant esse designati? Ante omnia hic advertendum id quod habetur in Tridentino *cit. sess. 24. c. 2. de Ref.* ubi sic sancitum fuit: « Si alii ultra designatos baptizatum tetigerint, cognationem spirituales nullo pacto contrahent, Constitutionibus in » contrarium non obstantibus. » Sed dubium 1. occurrit, si nullus sit designatus, et plures tangant, an omnes contrahant? Tenet *Diana cum aliis apud Busemb.* ut supra, neminem eorum cognationem contrahere; et hanc sententiam probabilem putant *Sanch. l. 7. d. 57. n. 12. ac Suar. Gutt. etc. apud Salm. c. 7. n. 56.* et probabilior vocat *Croix n. 359. cum Gob. et Aversa*, quia Tridentinum expressè requirit designationem, et proinde (ea deficiente) cognatio non contrahitur. Sed oppositam, cui me subscribo, communem vocat *Vioz de Matr. q. 5. a. 6. n. 6. cum*

Bon. et Con. et hanc tenendam dicunt *Salm. de Bapt. c. 7. n. 57. cum Nav. Laym. Pal. Cont. etc.* ex Declar. S. C. hi dicunt omnes contrahere. Ratio, quia, licèt Concilium præscribat, ut Parochus sciscitetur à parentibus quem designarint, et ut puniatur si aliter fecerit; non tamen dicit susceptionem esse nullam, neque irritat jus antiquum, ut habetur in *c. fin. de Cogn. spir. in 6.* ex quo omnes tangentes cognationem contrahunt: hæc sunt verba hujus textus: « Quamvis non plures quàm unus » vir vel una mulier accedere debeant ad suscipiendum de Bap- » tismo infantem, si tamen plures accesserint, spiritualis co- » gnatio inde contrahitur. » Et ob eandem rationem idem rectè dicunt *Auctor Addit. ad Wigandt de Bapt. cas. 8. v. Oppositum, et Salm. n. 35. cum Pal. Corn. et aliis* (contra *Croix etc. l. c.*), etiamsi adsint patrini designati, sed alius præter eos tantum tangit; hic solus enim tunc contrahit, quia Concilium dicit eos non contrahere qui ultra designatos tangunt, non verò qui præter; nam ultra importat quòd tangant designati, et non designati; præter autem importat, quòd tangant tantum non designati, quia à Concilio non eximuntur à contrahendo cognationem, saltem non expressè, uti opus erat exprimi; alioquin in dubio possidet jus antiquum. E converso seorsus omnino dicendum, si tangat unus designatus, alter non designatus, quia hic nullo modo contrahit, ut patet ex verbis Tridentini supra allatis.

Dubium occurrit 2. Si plures quàm duo designentur, et omnes tangant, an omnes cognationem contrahant? Censet *Suar. 3. p. q. 67. a. 8. in fin.* quòd, si successivè tangant puerum, primi duo tantum cognationem contrahunt, et idem sentiunt rectè *Sanch. de Matr. lib. 7. d. 57. n. 14. et Croix l. 6. p. 1. n. 360.* Si autem simul omnes tangant, *Suar.* censet nullum contrahere. Sed *Sanch. Croix, et Salm. n. 45. cum Pont. Con. Pal. ac Reb.* communius, et probabilius dicunt tunc omnes designatos contrahere; quia Tridentinum licèt vetet adhiberi plures quàm duos, tamen non irritat jus antiquum, nisi cum tangunt plures ultra duos designatos, non verò, si tangant plures designati ultra duos. Et hoc tantò magis currit, si ex his pluribus designatis ignoretur quis prius tetigerit ex *Decr. S. C. ap. Salm.*

Sed notandum hic 1. cum *Tourn. tom. 2. De Disp. p. 146.* quòd si Parochus injustè repellat paternos à parentibus electos, et ii infantem teneant, hi veram cognationem contrahunt. Notandum 2. cum eodem *Tourn. et Bon.* quòd si Parochus admitteret plures paternos quàm duos, mortaliter peccaret, quia læderet præceptum Ecclesiæ in re gravi, impositum ne multiplicentur cognationes. Si verò plures patrini accedant à parentibus designati, bene poterit permittere (prout ait *Croix n. 350.*), ut omnes tangant; modò externè designet unum et unam, quibus tantum tradat infantem, et illos solos adnotet ut paternos, moneatque tantum eos cognationem contraxisse.

155. — Quærit. VIII. An patrini possint esse duo mares, au-

duæ sc̄eminæ? Negatur, sed probabile est cum *Sanch. et Croix* n. 350. esse tantum veniale, contra *Bon. et alii* qui volunt esse mortale.

Dub. 1. An patrinus masculi (si unicus sit) debeat esse masculus, et sc̄eminæ sc̄emina? Affirmant *Laym. ex Conc. Nic.* Sed probabilius negant *Suar. Fill. Aovers. Gob. ap. Croix* n. 351. cum ex *Trid.* dicatur, *sive vir, sive mulier.*

Dub. 2. An peccent designantes ut patrilinos duos mares, vel duas sc̄eminas? Certum est peccare tam parentes, quam Parochum tales patrilinos admittentes, cum sit contra prescriptum Ecclesiæ. Id autem *Croix* n. 350. cum *Sanch.* putat esse tantum veniale. *Bon.* verò et alii dicunt esse mortale; et hoc mihi verius videtur, si patrini essent diversi sexus ac infans: quia sic multiplicarentur cognationes, quod prohibere voluit Tridentinum, ut vidimus: secus si essent ejusdem sexus.

156. — « Resp. 3. Valide quidem, sed illicite sunt Patrini: »
 » I. Abbas, et Monachus. Quo nomine non veniunt Mendicantes.
 » (*In c. Non licet* 103. de *Consecr. D. 4. sic habetur*: Non licet
 » Abbat, vel Monacho de Baptismo suscipere filios, nec Com-
 » matres habere. *Licetum est verò Monachis Compatres fieri*
 » baptizando, ut *Petroc. t. 3. p. 217. cum Gloss. in c. Peruenit.*
 » *dict. Dub. 4. An autem nomine Monachorum veniant etiam*
 » Mendicantes? Negant *Palav. tr. 19. part. 11. §. 5. n. 4. et*
 » *Salm. cap. 7. n. 47. cum Coninch. Sed melius affirmant Conc.*
 » *tom. 8. pag. 189. cum Laym. Ang. Sanch. Fill. Bon. Diana etc.*
 » *ac Romo. c. 6. q. 1. R. 3. Ratio, quia, licet nomine Monacho-*
 » *rum in odiosis non veniant Mendicantes, tamen Rituale Rom.*
 » *tit. de patrino id vetat in omnibus Regularibus dicens*: Ad hoc
 » etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque
 » alii cujusvis Ordinis Regulares à sæculo segregati. *Regulares*
 » *autem facti Episcopi non prohibentur suscipere, ut ait Palav.*
 » *l. c. cum Laym. Sanch. etc., ac Holzm. n. 163. cum com-*
 » *mun.*) * Etsi *Laym.* omnes claustrales comprehensos velit,
 » et quoad Abbates, in multis locis consuetudo sit contraria.
 » II. Conjuges respectu conjugum, et parentes respectu filiorum,
 » nisi sit necessitas. III. Moribus infames. IV. Apostatæ, et
 » hæretici, qui nullo casu videntur advocandi, quia ea advocatio
 » esset protestatio quasi falsæ religionis, cum non nisi de falsa
 » fide sint sponsuri: etsi *Laym. hîc cap. 9. n. 7.* probabiliter dicat
 » posse subinde ob gravem causam admitti. Catholicis verò ob ra-
 » tionabilem causam infantem hæretici, baptizante, prædicante
 » suscipere possunt, saltem in Germania, *Laym. c. 9. num. 6.*
 » * (*Et Croix* n. 370. consentit cum *Gob. et Tamb. si per hoc nullo*
 » modo approbetur ritus hæreticorum contrarius fidei, contra *Nao.*
 » *Less. etc. An autem ex gravi causa adhiberi possit patrinus*
 » *hæreticus? affirmat Laym. et consentit Pal. si aliter oriretur*
 » *gravis offensio; sed communius negant Tann. et alii apud Croix*
 » *n. 373.*) * V. Plures, quàm duo, quia *Trident.* non nisi unum,
 » aut ad summum unum et unam permittit, propter cognatio-

» nom spiritualem inde oriri solitam: Ideoque mandat Paro-
 » chis, sub pœna arbitrio Ordinarii infligenda, ut si plures se
 » offerant, petant ab his, ad quos spectat, patrilinos designari,
 » ut unum, vel duos nominent, eosque tantum admittant, qui
 » cognationem contrahant, eorumque nomina in librum referant,
 » eosque de contracta spiritali cognatione instruant: scilicet,
 » quòd ea impediatur, dirimatque Matrimonium non quidem inter se
 » sed inter ipsos, et baptizatum, ejusque patrem, et matrem, sicut
 » etiam inter baptizantem et baptizatum, baptizatique patrem et
 » matrem. Exciipiuntur tamen parentes, quando propriam pro-
 » lem suscipiunt in necessitate. Vide *Laym.* locis supra citatis.

157. — Quæritur hîc, an duo conjuges possint licite suscipere
 » alienam prolem? Negat *Suar. 3. p. qu. 67. art. 8.* ex constitu-
 » tione Urbani II relata in *cap. fin. 30. qu. 4.* ubi dicitur: « Sed
 » ut puritas spiritalis paternitatis ab omni labe et infamia con-
 » servetur immunis, dignum esse decernimus, ut utrique (con-
 » juges) simul ad hoc aspirare minimè præsumant. » Censet
 » tamen *Suar.* id non esse plus quàm veniale, quando verbis illis, *dig-*
 » *num esse decernimus,* quæ videntur solam decentiam inducere.
 » Sed nullum esse peccatum probabilius, et cum communissima
 » docent *Nao. Man. c. 22. n. 39. Sanch. de Matrim. l. 7. dis. 57.*
 » *n. 5. Bonac. eodem tit. qu. 3. p. 5. §. 2. n. 5. et Salm. de Bapt.*
 » *cap. 7. num. 51. cum Coninch. Ratio, quia jam consuetudine in-*
 » *ductum est hoc esse licitum; idque expressè docet D. Th.*
 » *in 4. dist. 42. qu. 1. art. 3. qu. 2. ad 4. ubi ait*: « Nihil pro-
 » hibet, quin vir et uxor simul aliquem de sacro fonte levant. »

158. — « I. In privato Baptismo, ob necessitatem dato, pater
 » non debet suscipere, aut tenere tanquam patrinus infantem;
 » cum in hoc casu nulla sit patrini necessitas, ideoque si id vel
 » tunc, vel etiam in Baptismo publico temerè faciat (idem est,
 » si prolem suam ipse baptizat,) graviter peccat, et insuper con-
 » trahit in posteriore casu cognationem cum conjuge; atque ut
 » docet *Sanch. de Matrim. dist. 26.* et alii communiter, priva-
 » tur jure petendi debitum; quod tamen negant *Conc. et Dian.*
 » *dub. 4. de Sacram. R. 3. V. Bon. de Matrim. qu. 3. part. 5.*
 » §. 2. *Escob. t. 7. E. 2.* ubi citat *Suar. negantem.* * (*Et quidem*
 » *probabiliter; vide dicta n. 150.*) *

« 2. Si inter multos patrilinos nulli certi à parentibus, aut in
 » eorum defectu à Parocho designentur, qui aliis seclusis cogna-
 » tionem contrahant, et sic multi ex ignorantia, vel parochi ne-
 » gligentia levant, probabile est, omnes contrahere cognationem
 » (nisi tamen assistant tantum, et non tangent). *V. Laym. l. 5.*
 » *t. 10. p. 4. c. 8. et tr. 2. c. 9. n. 4. Diana tamen p. 9. t. 7. R. 5.*
 » *ex Suar. Merat. et Perez,* dicit eo casu nullum contrahere cog-
 » nationem. * (*Vide dicta n. 154.*) *

159. — « 3. Parochus graviter peccat. I. Si ex negligentia fre-
 » quenter omittat nomina baptizatorum referre in librum; tum
 » ob legem *Trid.* in gravi et sub pœna gravi; tum ob incom-
 » moda, et damna inde sequentia. *Quintan. t. 2. s. II.* Si ejus
 » 4.